A°. 1840. N°. 16.

ZONDAG DEN 23sten FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 20 Februarij 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 19 dezer, No. 261 | 226, is vermits het overlijden van den 2de Commies bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, A. H. ARRIAS, tot *TWEEDE COMMIES* benoemd, de Eerste Klerk C. KAERSENHOUT, tot *EERSTE KLERK*, de Klerk W. BRANDFLU en tot *KLERK*, C. W. OEHLERS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 20 Februarij 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal van den 19den dezer, No. 262 | 227, zijn onder opvolgende goedkeuring des Konings, tot *LEDEN VAN DEN KOLONIALEN RAAD* benoemd en aangesteld:

1°. De Heer S. DE LA PARRA, wiens beurt het was met 1e. Januarij ll. als oudst Lid af te treden, doch die andermaal is ingekozen geworden.

2°. De Heer J. F. ROUX, tot dus verre tijdelijk Lid van denzelven Raad; en

3°. Tot tijdelijk Lid, de Heer G. L. RÖPERHOFF.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 Februarij 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, van den 21sten dezer, No. 278 | 239, is ten gevolge van het aan den Heer R. H. ESSER verleend buitenlandsch verlof, bepaald, dat van en met den 1sten April aanstaande, de functien van *HAVENMEESTER* zullen worden waargenomen door den Heer F. C. COBLIJN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO *den 22 Februarij 1840.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Quassiba* en hare Kinderen *Pransa* (alias) *Affiba*, *Trobie*, *Hendrik*, *Frans*, *George* (alias) *Joseph*, *Marius*, *Johanna* en *Coba*; toebehoord hebbende aan JOHAN QUASSIE van ENGEL.

2°. Aan den Slaaf *Frans*; toebehoord hebbende aan J. G. J. van SAINT ANDRÉ.

3°. Aan de Slavin *Carolina* (alias) *Amba*; toebehoord hebbende aan J. A. van L. van ROETJES.

4°. Aan de Slavin *Rebecca*; toebehoord hebbende aan SARA BUENO DE MESQUITA.

5°. Aan de Slavin *Elise*; toebehoord hebbende aan GRACIA van WICHERS.

6°. Aan de Slavin *Clasina*, toebehoord hebbende aan SENEBA van FANNY van RENSEIJL.

7°. Aan de Slavin *Jeannette*; toebehoord hebbende aan F. L. PICHOT.

8°. Aan den Slaaf *Willem*; toebehoord hebbende aan IMTHURN & BIXBY.

9°. Aan de Slaven *Theresia*, *Albertus*, *Antoinetta Francina* en *Frederik*; toebehoord hebbende aan PAMELA van MUNTZ.

10°. Aan de Slavin *Madeleentje* en hare Kinderen *Henry* en *Carolina Josephina*; toebehoord hebbende aan GRACIA van WICHERS.

11°. Aan de Slaven *François* en *Charles*; toebehoord hebbende aan F. P. COLSOUL.

12°. Aan de Slavin *Elisabeth*; toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen J. G. AKKERMAN; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. MARIA VAN TER HUNNEPE.
JEANNETTE VAN TER HUNNEPE.
JOHANNES VAN TER HUNNEPE.
HENDRIK VAN TER HUNNEPE.
FRANÇOIS VAN TER HUNNEPE.
GEORGE JOSEPH VAN TER HUNNEPE.
MARIUS VAN TER HUNNEPE.
JOHANNA MAGDALENA VAN TER HUNNEPE: — en
JACOBA MARIA VAN TER HUNNEPE.

2°. JOHANNES FRANÇOIS THOMAS CAMPTON.

3°. SUSANNA CAROLINA BIRKENFELD.

4°. REBECCA JOSEPHINA RESVAAL.

5°. JOHANNA MARIA ELISE WIJNGAARD.

6°. LOUISA CLASINA CABENDA.

7°. JEANNETTE DUNKROTH.

8°. WILLEM AGATON.

9°. MARIA THERESIA EVA ALTENBERG.
ALBERTUS ALTENBERG.
ANTOINETTA FRANCINA ALTENBERG.
FREDERIK ALTENBERG.

10°. ADRIANA MAGDALEENTJE BAHLINGEN.
HENRY RUDOLPH BAHLINGEN.
CAROLINA JOSEPHINA BAHLINGEN.

11°. FRANÇOIS KODLIN.
CHARLES EDUARD KODLIN. — en

12°. ELISABETH SOPHIA KIRN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 20 Februarij 1840.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: ADOLPHUS HORATIO GILES en ANNE MAC INTOSH, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 20 Februarij 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van den 19den dezer, No. 48, ten gevolge van het aan den ondergeteekende verleende Buitenlandsch verlof, bepaald dat van af den 2den April e. k., de functien van *CHEF VAN DEN STAF*, zullen worden waargenomen door den Heer *Kapitein Adjudant* F. C. COBLIJN.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 22 Februarij 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 50 | 3, aan den Heer ISAAC DEL PRADO, op het daarom door denzelve gedaan verzoek, *eervol* ontslag verleend uit zijne betrekking van *KAPITEIN* bij de Schutterij van *Paramaribo.*

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, het Schip *Agenoria*, Kapt. W. van der Kolff, naar Rotterdam; lading: 173 vaten Suiker, 155 balen schoone Katoen en 22 puncheons Rum.

Publieke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels.*

Donderdag, den 20sten Februarij 1840.

De PLANTAADJE VRIESENBURG, met de daarop staande *GEBOUWEN*, groot 380 akkers Land, gelegen in de *Perica Kreek*, ter linkerhand in het opvaren; aankomende den Boedel J. P. H. KENSWIL. — *f 10.* —
A. B. ZEEBERG.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten van December 1839.*)

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, *18 December.*

Onder de verschillende takken van nijverheid, welke slechts sedert zeer korten tijd in Nederland zijn gevestigd, bekleedt voorzeker de met Januarij jl. opgerigte Kristal- en Glasblazerij van den Heer P. Regout, te Maastricht, eene der voornaamste plaatsen; tot bewijs hiervan kan men met genoegen bijbrengen, dat door Z. M., ter gelegenheid van den geboortedag van onzen Kroonprins, aan Z. K. H. ten geschenke zijn aangeboden geworden: eene groote kristallen Corbeille met twee Medicis Vazen, voortkomende uit de fabriek van voornoemden Heer P. Regout. Zoowel de helderheid van het kristal, als de bijzonder fraaije en smaakvolle bewerking hebben de algemeene goedkeuring van het Koninklijk gezin mogen wegdragen, en strekken tot bewijs, dat ook in het vak der kristal-blazerij en slijperij, Nederland niet meer van vreemde nijverheid afhankelijk is; — terwijl tevens de bestaande fabriek van den Heer Regout zoodanig is ingerigt, dat dezelve ten volle in de behoeften van Nederland kan voorzien.

ADVERTISSEMENTEN.

De BEVELHEBBERS van *Nederlandsche* of *Amerikaansche Koopvaardij-Schepen*, die genegen zijn met hunne onderhebbende Bodems eene of meerdere ladingen *HOUTWAREN*, van 's Lands Etablissement van Houtvelling aan de rivier COPPENAME, naar hier over te voeren, gelieven zich te vervoegen ten Kantore van den ondergeteekende.

Paramaribo den 22 Februarij 1840.

De Administrateur van Financien,

CH. LEERS.

(9288) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 28sten Februarij 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Affie, Petronella, Samuel* en *Gerhard Alexander;* aankomende SAMUEL G. FONSECA.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Steenbakkers Gracht*, La. C. No. 203, aankomende JANSIE VALOIS (*nu boedel.*)

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Grave Straat*, La. B. No. 29, aankomende voor *twee derde* de Kinderen van S. DE KRUIJFF.

Paramaribo den 22 Februarij 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(8276) ☞ Tegen voldoende waarborg en gewone renten, is bij den ondergeteekende ter leen te bekomen: eene som van *f 2200;* aankomende den onder Curatele zijnde Heer G. N. NOIZEUX.

Paramaribo den 21 Februarij 1840.

F. G. PICHOT L'ESPINASSE.

(9314) ☞ J. C. TELTING J. GZN. brengt hiermede ten LAATSTEN male ter kennisse der aan hem verschuldigden, dat hij zijne Rekeningen van 1834 af tot en met 1839, (als ook die der Firma *J. C. TELTING J. GZN. & Comp.*), alle zonder eenige uitzondering, in de maand Maart e. k., ter vervolging zal overgeven.

(8262) DOORTJE van ROEPEL verzoekt bij deze, om niets (hoe ook genaamd), aan hare *ZONEN* op haar naam te leveren, zonder een *rekwisiet* door hare Dochter S. T. THIJM onderteekend; zullende anders door haar *niet* betaald worden.

Paramaribo den 21 Februarij 1840.

(9305) Kapitein F. LANGE, voerende het Schip *Nicolaas Witsen*, is voornemens den 5den Maart e. k. naar AMSTERDAM te vertrekken.

(9313) C. C. HESSNER verlaat de Kolonie. Verzoekt die van hem te vorderen heeft, binnen *acht* dagen om betaling te zenden

---

(8242) B. VAN BEERENSTIJN verlangd voor een' korten tijd de Kolonie te verlaten.

Mengelwerk.

HET IS ALS EENE VLAG OP EENE MODDERSCHUIT.

Wat heb ik dikwijls over dat spreekwoord nagedacht en er de dwaasheden des menschelijken levens aan getoetst! Als ik eenzaam op eenen langen winter avond bij den haard zat, in stille overdenkingen verzonken (want gij weet dat ik niet houd van dat aanhoudend geest- en hartverdoovend lezen, dat sommige menschen bezielt, die zich zoo aan de boeken gewennen, dat zij niet alleen zonder dezelve zijn kunnen, maar ook het zelfstandig denken schijnen verleerd te hebben) — als ik dan zat, en het menschelijk leven overdacht, kwam het mij voor, dat de meeste menschen eene verkeerde beteekenis hechten aan het spreekwoord: *Het is als eene vlag op eene modderschuit*, want in plaats van de vlag die de modderschuit bespottelijk maakt, weg te rukken, zie ik hen gemeenlijk bezig met het ondankbare werk der optooijing en versiering van de modderschuit zelve, alle krachten inspannende om haar zoo veel mogelijk in eene zekere soort van evenredigheid met de vlag te brengen, zoo dat men zelfs trachtte van de modderschuit een jagt te maken, opdat vlag en modderschuit een harmonisch geheel mogten bezitten. Van hier die tranen. Ja waarlijk! want is, de mensch gedurig en gedurig bezig met iets hetwelk boven zijnen staat is hetzij in zijne kleeding, hetzij in zijn huisraad, hetzij in zijne leefwijze aan te nemen; heeft hij die vlag eenmaal uitgestoken, onverwijld begrijpt hij, dat het overige zijner tooi-meubelen of spijs hetwelk te voren aller voldoende en aangenaam was, thans iets *modderschuit-achtigs* gekregen heeft. Arme mensch! wat zijt gij nu in eene gedurige jagt, om wederom harmonie in de gebrokene evenredigheid te brengen. Wat zorgen des nachts, wat jagen des daags hebt gij er voor over, om slechts eenigermate uw hart te vreden te stellen; wat onontbeerlijke dingen worden nu opgeofferd, welke kosten worden er gemaakt, om de zaak slechts in een behoorlijke fatsoen te brengen. Maar ja, het gelukt aan het eind; de modderschuit is een jagt geworden; doch nu komt het hinkend paar achter aan, het grootst verdriet aan het eind; de broodwinning is geweken, want als modderschuit diende zij volmaakt tot dit eerste en voornaamste doelein do, als jagt is zij slechts tot speelevaren geëingend.

Gelukkig die man die nu een kapitaaltje van vroegere *buitenkansjes* bewaard heeft, wier ouders *de nering niet als een erf* beschouwden. Hij vaart eene wijle lustig met jagt rond. Edoch dáár wordt een nieuwe vlag geheeschen; kolossaal groot en wijd in de lucht waaijende. »*Het is waarlijk weder eene vlag op eene modderschuit*" zegt iedereen, hoe zeer het jagt zelf ook aan alle vereischten van een jagt mogt voldoen, het is op nieuw eene vlag op eene modderschuit geworden. Nu moet er eenig ander, veel grooter schip gezocht worden, dat met de nieuwe vlag in evenredigheid staat! Een koopvaardijschip, een driekeker, misschien zelfs een kaper, maar men heeft er geen verstand van; men weet niet hoe het te sturen, waarheen te varen, de modderman is op eens een koopvaarder geworden, hij kent het kompas niet eens! Zijn jagt is met schade verkocht, de vlag is thans geheeschen op het koopvaardijschip; alle zeilen staan gespannen. Daar houdt de eenige wind op te waaijen die den man in zee konde helpen, dat zijn de *kontanten*. De tegenwind *het crediet*, verheft zich te gelijkertijd even sterk, en het *crediet* van den man hem zoo tegen zijnde, wordt zijn *debit* alras zoo groot, dat hij noch modderschuit, noch jagt, noch koopvaardijschip meer bezit, en als de laatste dreevige herinnering van vroegere welvaart, wordt thans de vlag verkocht die hem zoo ongelukkig maakte.

Ik zal u deze zinnebeeldige toespraak met eenige voorbeelden opluisteren.

1.

Een zeker braaf en eenvoudig landpredikant, boven vele verstandig, ofschoon dan ook niet zoo diepzinnig geleerd als sommige van dezen stand, wel eens zijn kunnen, muntte vooral uit door zijne regt eenvoudige leefwijze. Men zag op zijnen disch zelden iets anders dan hetgeen hij zelf van zijn vee geslacht, van zijne melkkoe getrokken, of in zijnen tuin of land gebouwd had. Zelf dronk hij niets anders dan van den bessen wijn dien hij zelf maakte. Slechts in een ding achtte hem de groote wereld niet bekrompen, namelijk in de hulp van armen die zijnen bijstand behoefden. Daarom waagde het ook niemand, hem gierig te noemen, maar iedereen zeide: hij is een zonderling, want van het geld dat hij aan armemenschen leent en geeft, konde hij wel drie ankers wijn en des noods een vaatjo jenever of punch drinken.

Het meest echter van alles stak, eene zekere rijke dame, de grove zwarte wollen kousen in de oogen, die de eerwaarde man altijd droeg. Zij dacht den goeden man een paar zijden kousen te moeten geven. Zij kocht er een paar en onder eene menigte complimenten, over hare dankbaarheid wegens des mans stichtelijke predikatien, bood zij hem deze twee schoone zijden kousen aan.

De grijze man, antwoordde daarop, glimlachende over de goedheid der matrone, op zachten vriendelijken toon: Gij denkt ons, edele vrouw, eene dienst te bewijzen met uw schoon geschenk, maar geloof mij, gij kunt ons geene grootere ondienst doen, dan te vergen dat ik deze zijden kousen zoude aannemen, om dezelve te dragen. Zij zouden mij ten minste duizend gulden kosten, en zulk eene som voor een paar zijden kousen uit te geven veroorlooft mij mijn geweten niet! De dame zat zeer verwonderd te kijken, maar de eenvoudige man ging voort.

»Als ik deze zijde kouden aantrok, dan stonden zij tot mijn overige eenvoudige kleeding als eene vlag op eene modderschuit, dan zoude ik een nieuwe zijden of vilten hoed moeten koopen, in plaats van mijnen valen ouden, die ik nu, als hij van tijd tot tijd eens opgemaakt wordt, nog lang dragen kan; dan moet ik mij een preekrok, vest en andere dure kleeding aanschaffen, dan moest mijn oud plunje geheel ter zijde. . . . . Als ik dan zoo gekleed, geen bespottelijk figuur meer maakte, dat ik zonder deze eenparige kleedingstellig door uwe zijden kousen maakte, zoude ik, bij mijne vrouw vergeleken, door mijn veranderd kostuum, wederom eene vlag op eene modderschuit worden. Zij in haar eenvoudig katoenen kleedje had regt op een zijden samaar; onze kinderen nu in evenredigheid met ons, moesten dan ook proportioneel in kleeding veranderen; wat zoude dat eene groote koste veroorzaken! En dat was nog eene kleinigheid, want er zouden meer andere noodzakelijke veranderingen moeten ingevoerd worden; daar hebt gij bijvoorbeeld ons ameublement, wat zoude het afsteken bij onze kleeding! Hoe armzalig zoude het ons toeschijnen! Gindsche houten bank, moest eene canapé worden, gindsche stoelen met matte zittingen, trijpe zittingen ontvangen en van mahonijhout zijn. In plaats van die vriessche klok eene pendule, in plaats van de latafel eene chiffonière, in plaats van de lessenaar eene secretaire, in plaats van eene witte vloer, tapijten, in plaats van gewitte muren een keurig behangsel, en zoo zou alles moeten vervangen worden.

En nu nog de hoofdzaak: zoude dan, als dit alles veranderd was, ons huisbakken-brood ons nog smaken? Het moest fijn fransch brood worden! In plaats van spek, groenten en pekelvleesch, moesten wij kapoenen, kalfskoppen, zeevisch, fijne vruchten; in plaats van koud water uit een tinnen beker, thee uit een kostelijk theeservies, in plaats van een glaasje bessewijn, fijne delikate dure wijnen hebben..

Dat alles mevrouw, zeide de edele man, convenieert mij niet, en daarvoor zal ik u ten vriendelijkste bedanken. De dame gevoelde de volle waarde van des edelen mans redenering, nam hare zijden kousen terug en leerde van nu aan eerst regt de beteekenis van het spreekwoord: *Het is als eene vlag op eene modderschuit!*

(*Het vervolg en slot hierna.*)

Te PARAMARIBO, bij J.J. ENGELBRECHT.